

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 242.

✓ Ljubljani, v petek 23. oktobra 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 22. oktobra.

Obrtna postava in stavbeni red.

Pred sklepom zadnje seje vprašal je štajerski poslanec Hofmann-Willenhof načelnika obrtnega odseka, dr. Bilinskega, ali je upati, da pride že skoro v razpravo predlog poslanca Steinwenderja, ki zahteva več prememb obrtnega zakona.

Dr. Bilinski odgovarjal je danes na to vprašanje, da dotični poročevalec še ni izdelal svojega poročila, in da bo težko reči tako hitro spraviti na dnevni red, kakor poslanec Hofmann želi. Ravno danes je bil namreč članom obrtnega odseka izročen načrt stavbenega reda, ki je jako velikega pomena in ima kot vladni predlog prednost pred samostalnimi nasveti. Obrtni odsek bode med budgetno razpravo pretresal ta zakon ter vsled tega ne bo imel časa obravnavati še kakšno drugo reč.

Nedeljski počitek.

Ta odgovor dal je poslancu Hajeku povod, da je zahteval prej ko mogoče rešitev svojega predloga glede nedeljskega počitka, o katerem naj obrtni odsek poroča v treh mesecih.

Poslanec Kaizl podpiral je ta predlog, poudarjal važnost obrtnega zakona za male obrtnike, in izražal željo, da naj bi obrtni odsek sklical enako malo obrtnikov, ki naj mu razodenejo svoje želje in potrebe.

Načelnik obrtnega odseka je nasprotoval temu predlogu, ne iz meritoričnih uzrokov, kakor je rekel, ker se vsi udje obrtnega odseka gotovo odkritosrčno zanimajo za potrebe malih obrtnikov, ampak zaradi fizične nemogočnosti.

Državni zbor ostane še kakih sedem tednov skupaj, da pretresa in reši državni proračun. Potem se prične počitnice, oziroma se snidejo deželni zbori. Nikakor torej ni mogoče, da bi poročevalec poročal po preteku treh mesecev, to je, koncem meseca januarja, ko zborujejo deželni zbori. Zato prosil

poslance, da naj ne pritrdijo nasvetovanemu predlogu.

Dunajski poslanec Schlesinger s tem odgovorom ni bil zadovoljen in je porabil to priliko za oestro grajo zaradi sestave odsekov. Trije veliki klubi razdeljujejo med seboj mandate v odsekih in se na manjše skupine le malo, ali pa nič ne ozirajo. Vsled tega nekateri poslanci sedé v petih ali šestih odsekih in ne morejo zmagovati vsega dela, nekateri pa niso v nobenem odseku, dasi bi radi delali in se potezali za blagor svojih volilcev. To ni prav in je nekak rop poslaniških pravic.

Pri glasovanju ostal je Hajekov predlog v manjšini.

Patentne pravice.

Po tej precej obširni razpravi utemeljeval je poslanec Exner svoj samostalni predlog glede premembe zakonov o privilegijah in patentnih pravicah. Reč je za obrtnike in trgovce velike važnosti, zato jo bo za „Slovenca“ obširneje razpravljaj tukajšnji dopisnik o gospodarskih zadevah. Ta važnost bila je tudi vzrok, da so poleg Exnerja o tej premembi govorili še dr. Pattai, Jaques in trgovski minister markez Bacquehem.

Budgetna razprava.

(Prvi dan.)

Zadnja točka dnevnega reda je bil pričetek razprave o državnem proračunu. Gospod predsednik dr. Smolka pozivljaj je glavnega poročevalca dr. Bilinskega, da naj prične razpravo. Ali poročevalca ni bilo v zbornici, kar pa gospodu predsedniku ni delalo nobenih preglavic; precej je imel izgovor pri rokah, da se gospod poročevalec, kakor mu je naznanil, odpove besedi in da zaradi tega nadaljuje razpravo. Pri splošnem delu oglašili so se kot nasprotni govorniki le štirje mladočeški poslanci Dyk, Sokol, Vašatty in Spindler, kot zagovornik se ni oglašil nihče.

Dr. Dyk je zlasti nasprotoval sklepu, da se imajo nekateri deli državnega proračuna neposredno

obravnavati v zbornici. Ministri dostikrat že v odseku niso hoteli odgovarjati, v zbornici bodo še bolj molčali na stavljenja jim vprašanja. Slovani pa nimajo uzroka molčati, ker jih povsod tlačijo in jim kratijo svobodo. V dokaz za to omenja dogodka s koroškim deželnim poslancem Einspielerjem, ki je bil pod policijskim nadzorstvom, in grozne silovitosti, ki se v Istri godi slovanskim volilcem. Državni zbor sam je brez moči, kar priča prvi podpredsednik njegov, ki je nedavno prelomil pravilni red in hudo razžalil narod češki, ker je v nekem govoru pred svojimi volilci češke dežele imenoval Venclevo krono! Sklepal je z zagotovitvijo, da so Čehi zvesti Avstrijanci, ki se niso nikdar tako spozabili, kakor nemški pristaši, ki so očitno govorili, da Avstrija mora biti nemška, ali pa naj je ne bo!

Ko poročilo sklepam, govori Sokol, za katerim pride na vrsto Vašatty, ki navadno govori prav dolgo. Ni torej pričakovati, da bi se že danes pričela posebna razprava.

Prememba volilnega reda.

Klub konservativcev imel je včeraj sejo, v kateri je po obširni razpravi glede neposrednih volitev v kmečkih občinah pritrdil načelom, ki sta jih poslanca Klun in Schorn zagovarjala v zadnji seji volilnega odseka. Tudi so bili izbrani kandidati za odsek, ki bo imel pretresati mornarski red. Klub je večino mandatov prepustil jugoslovanskim poslancom, izmed katerih so bili v ta namen izbrani: Klaič, Masovčič, Spinčič in grof Coronini Alfred.

Krajevna imena.

Iz Celovca, 16. oktobra.

Kakor da bi imeli prav slabo vest, ki jim očita grehe, storjene proti Slovanom, skušajo „liberalni“ Veliko-nemci na vso moč in z vsemi sredstvi dokazati, da je ozemlje, katero sedaj zasedajo, od pamtiveka že nemško, da na njem nikoli ni stanovalo kakšno drugo ljudstvo! Gorje torej tistemu „nesreč-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Tako se je zgodilo, da niti „sinovi noči“ niso slutili, da jim je žrtva ušla. Ako bi bil tudi Tobija zapazil, da mrliča ni na kraju, ne bilo bi mu prišlo na um, da je rešen. Kajti, ako so Angleži dobili take žrtve, hitro so zatrli vsak sled ter strogo molčali, da bi se ljudstvo ne vznemirjalo.

„In kaj je s tisto Zaliko?“

„Tudi ona je z vso „svojo“ družino izginila“, odgovori Plunder. „Ker nisem hotel verjeti, da je v Glengariffu, odposlal sem zasledovalca, preoblečenega za berača in ta jo je videl v župnijskem dvorcu; opazoval jo je skozi okno pri vrtni ograji. Obblečena je bila lepo ter stala poleg čisto bele postelje, na kateri ji je ležala sestra.“

Dobro! Golobico bomo odpeljali, da nam bode za vado, na katero bomo privabili orla.“

„To je lahko rečeno, ali pa veste, kje da je?“

„V Glengariffu, saj ste ravno povedali!“

„A pri kom?“

„Kaj je na tem ležeče?“

„Kaj je na tem ležeče? Vi ste ud parlamenta, izvrsten jahač, lovec, močan in srčan in vendar stavim z vami, da je ne doboste!“

„Ali res?“

„Kakor sem rekel! Ona je v varstvu „leva glengariffskega!“

„Tistega papeževega vikarija, ki se zove O'Connor?“

„Dà, tistega ubogega, majhnega vikarija, ki ga vlada tako zvesto varuje, ker dobro vé, da nas v tem trenutju katoliški duhovniki bolj varujejo pred lopovi, nego naše armade.“

„Morebiti imate prav“, dé škof; „bodemo pa drugih sredstev iskali.“

„Jaz vém dobro sredstvo, zato sem prišel, da vam je naznanim!“

„In to bi bilo?“

„Gotovo veste, da je O'Brien vjet?“ dé Plunder in zvrne v sé drugo polno kupico whiskey-a.

„Kaj poveste?“

„Kar že vsak človek vé, samo vi ne! Ali ne čitate časopisov?“

„Nekaj dni sem zaostal. Tedaj je bila bitka?“

„Le kratko rovanje v gorah. Irci so zbežali ter so poveljnika samega pustili. Bolj neznani so se vrnili domov, drugi so se poskrili v gorah. O'Brien

se je bil tudi skril nekaj dni, a ko je videl, da ničesar več storiti ne more, podal se je v Thurles. Od tu je šel preoblečen na postajo, kjer si je kupil vožni list drugega razreda v Dublin. Tu ga je spoznal uradnik, naznanil ga redarjem, in ko je hotel vstopiti v kupéj, so ga prijeli. Neznane, ki je bil pri njem, klical je: „Pustite tega moža!“ A redarji so bili že tu; jeden izmed njh pretil je tujcu s samokresom, a je bil tako neumen, da ga je izpustil, mesto da bi tudi onega odpeljal.“

„Tepec!“

„O'Brien je spoznal, da bi brezvspešno bilo, ko bi se branil, in se je takoj udal. Sinoči so ga pripeljali v Dublin, odkoder ga bodo poslali v London k obsodbi.“

„In ostali poveljniki?“

„So mrtvi ali zaprti ali pa so zbežali. Družba je zbegana, ne obstoji več. Barikade so podrte; razoboroženje se hitro vrši, kmetje sami prinašajo orožje in tožijo, da so bili zapeljani!“

„Teda je vse končano?“

„Boj, da! A uboji in požari se množé. Vojaške čete ne morejo lopovov v njih skrivališčih zasledovati. Česar pa vojaki ne morejo, bode nam lovcem mogoče. Govoril sem že z nekaterimi gospodi, ob-

nežu", ki se predrzne, katero ziniti proti takim hipotezam „slovečih“ nemških „zgodovinarjev“! Taki „historiki“ skušajo v raznih brošurah, zlasti pa po listkih nemško-liberalnih časnikov syetu črno na belem dokazati, da ves svet je le Nemcev, — da so zlasti ovi „nesrečni bindišarji“ le predrzni „visiljenci“, ki se navzlic vsem „ljubeznjivim“ vabilom nočejo podati v „matere Germanije“ obširno naročje!!

Takih „zgodovinarjev“ jeden je tudi arhivar koroškega zgodovinskega društva, g. A. pl. Jaksch, ki si je v predmet svojih „preiskavanj“ izbral krajevna imena. Na razpolago ima imenovani gospod v deželni arhivu mnogo doslej neporabljenega in nerazjasnjene gradiva, mnogo dragocenih listin. Žal, da je vse to prišlo v roke, kojim mora služiti le v strankarske namene! Da bi imel vse to pri roci spreten, nepristranski mož, koliko bi se moglo koristiti domači zgodovinski vědi in marsikaj doslej nejasnega dalo bi se izvestno pojasniti! — Pa naši nasprotniki poprijeli so se načela: věda, zlasti zgodovina naj služi strankarskim namenom; — od tod prikazen, da se med posameznimi političnimi strankami razpravljajo ne le strogo politične stvari, marveč tudi vprašanja, spadajoča prav za prav v področje věde, ki bi po vzvišenem svojem namenu morala biti nepristranska, — stati tako rekôč nad strankami!

V dokaz temu, kar smo rekli, nam je znanstvena pravda o krajevnih imenih, ki se letos razvila na Koroškem med nemško-liberalno — koje načela zagovarja v tej stvari arhivar A. pl. Jaksch — in slovensko-katoliško stranko, v katere imenu se je oglasilo slavno „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem.“

Pravda ta pričela se je zbog knjižice Jakscheve „Ueber Ortsnamen“*), v kateri g. arhivar, ne da bi bil zmožen slovenskega jezika (!!), skuša razlagati slovenska krajevna imena!!

Ta čisto pristransko, t. j. v nemško-liberalnem duhu pisana knjižica kar mrgoli napak in napadov na Slovence in slovenske rodoljube. Na tak predrzni napad na ves slovenski Korotan odgovorilo je odločno in izvrstno naše katoliško-politično društvo s knjižico! „Zur Ortsnamen-Forschung“.***) Odločno zavračajo se neosnovane in neslane hipoteze, po kojih g. arhivar s pomočjo krajevnih imen skuša dokazati, da je Koroška povsem nemška (??) dežela, v kateri za Slovence ne more biti prostora; — naj torej „bindišarji“ — in to je dolgega besedovanja Jakschevega kratek smoter — prej nego slej spravijo svoja kopita ter se poberô, bolje danes nego jutri preko Ljubelja tja na Kranjsko, ali še dalje, tja v deveto deželo!! To so „pia desideria“ naših

nemških liberaluhov; in te želje nekoliko „opravičevati“ in jim podati nekoliko bolj „znanstveno“ lice, poskusil je gospod arhivar s svojo „Ortsnamen-forschung“-o!

Da slovensko-narodna stranka takega početja in zlorabenja slovenskih krajevnih imen ni mogla gledati z mirno krvjo, — da se je nasprotnikom morala odločno upreti, — je umevno. Prevzelo je to nalogo naše vrlo katoliško-politično društvo, oziroma njega neutrudni odbor, v svesti si svoje naloge in dolžnosti: braniti narodne pravice koroških Slovencev. Po prej omenjeni knjižici osvetil je neznanstveno in h krati nepošteno početje naših nasprotnikov.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. oktobra.

Notranje dežele.

Volilna reforma. Poljski klub bajê ni popolnoma zadovoljen z izjavami grofa Stadnickega zastran volilne reforme, ker se klub o tej stvari še ni posvetoval. Seveda v javnosti grofa njegovi tovariši ne bodo osramotili, kakor Mladočehi Vašaty-ja. Poljaki so vajeni take stvari v klubu poravnati in drugim ne pokažejo nesloge. Zastran volilne reforme je pa majhen razpor mej Poljaki in Rusini. Poslednji bi bili radi v dotični odsek spravili jednega svojih pristašev, Poljaki pa v to neso hoteli privoliti. Sicer je pa malo upanja, da bi se sedaj že premenil volilni red. Stranke in vlada imajo še preveč pomislekov.

Veliki Dunaj. Cesar je baje dovolil, da se vojaško krajno poveljništvo na Dunaju razdeli v dve, to je, da se osnuje posebno poveljništvo za mesto. To je gotovo v zvezi z Velikim Dunajem. Višji krogi so torej Velikemu Dunaju jako naklonjeni. Morda pride kmalu do tega, da se razdeli še dolenje-avstrijska deželna uprava. Mesto je dovolj veliko, da bi se mu dala posebna deželna uprava, podobna tržaški.

Protisemitizem. Nemški liberalci se jako bojê, da bi se protisemitizem preveč ne razširil mej nemško mladino. Pri Körnerjevi slavnosti nemških vseučiliščnikov v Pragi so rektor, profesor Keller in pa dr. Schmeykal govorili proti protisemitizmu, ki ovira pravi napredek in svobodo ter škoduje nemški narodnosti. Seveda nemški politični vodje se bojê, da ne bi zgubili podpore židovstva, kajti brez židovskega denarja bi pač dolgo ne mogli več zatirati Slovanov. Da bi se pa nemški narod dosti opomogel z židovskim gospodarstvom, pač ne verujemo. S svojimi govori najbrž neso gospodje prepričali dijakov o koristi židovskega vpliva.

Schneiderjeva afêra. Velik hrup so zaglali levičarji, ko je Schneider bil premenil pri volitvi v vinarski odsek nekaj volilnih listkov. Tega seveda nikdo ni odobral, ali vendar za tak hrup levičarji ni imela pravega povoda, ker so levičarji sami že poskušali na podoben način doseči namen svoj. Nekoč je pri volitvi člana za državno sodišče baš levičar skušala na podoben način zmagati s svojim kandidatom. Le pazljivosti desničarjev se je zahvaliti, da se ta nakana ni posrečila. To postopanje levičarjev je tembolj obsojati, kolikor je volitev za državno sodišče važnejša, nego volitev v kak državnozborski odsek.

Vnanje države.

Evropska vojna. V Londonu bajê sodijo, da se kmalu začne evropska vojna. Lakota v Rusiji bode dogodbe pospešila, ker se v Rusiji bojê notra-

njih nemirov. Kozaki častnik, ki je sedaj v Londonu, je pripovedoval, da bodo Rusi vojno začeli na treh krajih. S Kavkaza proti Erzerumu, skozi Rumunijo, Srbijo in Bolgarijo na Carigrad in pa na Dardanele po morju. Če je ta častnik prav poučen, Rusi nameravajo v kratkem zrušiti Turčijo.

Francija. Veliko veselje je v francoskih radikalnih krogih, da se je vlada odločila, proti nadškofu v Aixu začeti sodnijsko preiskavo. Nekateri zmerno-republikanski listi pa menijo, da bi bila vlada bolj prav storila, da bi bila proti nadškofu pričela samo disciplinarno preiskavo. Konservativna glasila pa odločno obsojajo vladno postopanje. S takim postopanjem republika pač ne bode pridobila privržencev mej duhovščino. Še oni cerkveni dostojanstveniki, ki so se že bili izrekli za republiko, bodo se sedaj zopet bolj oklenili monarhistov. S takim postopanjem vlada le škoduje republikanski stvari. Če pa misli, da bode s sodnijskim postopanjem ostrašila škofo, se pa jako moti. Še hujše čase je že prestala katoliška cerkev in bode tudi sedanje.

Bolgarija. Bolgarska vlada je zahtevala, da bi Turčija jej izročila dva moža, ki sta na sumu, da sta sokriva umora ministra Belčeva. Turška vlada pa na zahtevanje bolgarske vlade ni ničesar odgovorila, dasi je minolo že precej časa.

Južna Amerika. Nenavadno velikokrat sedaj moramo govoriti o južni Ameriki. Zmešnjave se v tem delu sveta hitro množê. Sedaj se poroča, da je bila buknila vstaja v Paraguay-u, katero so pa hitro zatrli. Ker pa nevolj mej prebivalstvom ni pojenjala, je v kratkem pričakovati novih neredov.

Izvirni dopisi.

Iz Ribnice na Štajerskem, dné 14. oktobra.*)

Ni sicer navada, oglašati svetu, kar se stori kje v povečanje časti božje in v blagor človeških duš. Toda prelepo slavnost, katero smo imeli Ribničanje prve tri dni tekočega meseca, praznujoč takoimenovano tridnevno v čast „Kraljice sv. rožnega venca“, treba vsekako, vsaj za nas, prišteti k nenavadnim, da se pač spodobi izpregovoriti o njej par besedij.

Po trudapolnem prizadevanju neumornega gospoda župnika dospeli so pomagat trije č. gg. lazaristi iz Ljubljane. Napominanih gospodov ni sicer spremila Bog vé kako velika množica ljudstva v cerkev, kajti pri tem sprevodu bila je navzoča le šolska mladež; toda zanimanje za slavnost postajalo je od dné do dné večje, k čemur so tudi mnogo pomagale izborne propovedi pohlevnih in blagih gospodov lazaristov iz Ljubljane, ki so omečale tudi najkamenitejša srca.

Ker imate v Ljubljani takšnih gospodov propovednikov, pač ni čuda, da Vam ne manjka tudi vernega, pobožnega ljudstva.

V spovednici bili so krotkost in ljubezen sama, a raz propovednico učili so nas pravega poklica našega življenja; učili nas, kako živeti med svetom, a vendar ne zgrešiti, ali pak vsaj najti pot v pravo boljšo domačijo. Peed vsem pa so nas učili zatekati se za pomoč h „Kraljici sv. rožnega venca“, kateri v čast posvečen je poleg majnika še mesec oktober.

Dasi s početka nekoliko prazna, toda pri sklepu bile je cerkev že vsa natlačena, in videl si igrati marsikateremu solze v očéh, ko so gospodje napovedovali že konec tridnevne, ki pa je minula brez prida za onega, kdor se je, izgovarjaje se z obilnim delom, ni udeležil.

Iz ust vsakega pa si slišal, da je bilo to prelepo in prekoristno, da je torej največ pomilovanja vredno, da se takšna slavnost ne dá preložiti n. pr. do adventa, ko so že nekoliko dokončani nujni poljski opravki.

Ta izgovor iskali so sicer ponajveč malomarneži, a vsekako je tudi v njem nekaj resnice.

V nedeljo, dné 4. oktobra, bila je slavnost končana s slovesnim blagoslovljenjem prenovljene farne cerkve. Skoro celo leto imeli smo slikarje, zlatarje in klesarje, dasitudi se v „Slovenca“, kakor slutim, doslej še nihče ni zmenil o tem. Cerkev je sedaj od znotraj res kakor nevesta, ki se ne sramuje svojega ženina.

Dasi je v cerkvi većinoma vse ostalo staro ter bilo od umetnikov-Slovencev samo prenovljeno, vendar kdor je videl cerkev poprej in jo pride ogledat sedaj, mora res strmeti, kaj vse premore umetniška roka. Barve za steno sicer niso bile povsod srečno izbrane, vendar prenovljeni oltarji mamijo okô, da si misliš, da to, kar je narejeno iz lesa, stoji pred teboj izklesano iz najfinejšega mramorja.

Od podob svetnikov dobili smo novo samo podobô sv. Jožefa, ki jo je izklesal prav dobro umetnik iz Celja, katera res dela mojstru vso čast in je

*) Slučajno zaostalo.

Op. vred.

ljubili so, da se udeležé lova na lopove. Tudi vas vabim!“

„Ta misel je izrstna, dragi moj!“ vsklikne škof; „hvalo vam, da ste se spomnili na-me. Radosten vsprejemem vaše povabilo!“

„Trideset nas je že, samo voditelja nimamo. Najboljši voditelj bi nam bil tu gospod Jan, ki pozna vsa skrivališča teh lopov!“

„Jeden voditelj nam ne zadostuje“, dé škof.

„Dobil jih bodem več in dobrih!“ odgovori Pressmann.

„Katoličanov ne potrebujemo!“

„Zato se bom obrnil k škotskim pastirjem, katere so sinovi noči ugonobili!“

„Morebiti bi pridobili tudi onega čudnega Amerikanca, ki že dve leti obletuje naše hribe!“ dé lord Plunder.

„Saj res, nihče ne pozná vseh kotov tako, kakor on!“

„Oh, pustite ubožčka pri miru“, dé škof, glasno se smeje; „vém, da bi strahu umrl, ko bi slišal puške pokati!“

„Škoda, on bi bil dober voditelj!“

„Koristnejši bi nam bili ogleduhi“, pripomni Pressmann; „a kje jih dobiti?“

„Morebiti tu kaj najdem“, pravi škof in začne iskati po časopisih.

„Takim bi jaz ne zaupal, ki se sami ponujajo“, opazi Plunder.

„V svoji zadnji seji je sodnija v Dublinu obsodila več članov „sinov noči“ k smrti. Gotovo najdemo mej njimi kakih pet ali šest, ki bi nam rajši služili za ogleduhe, nego izgubili svoje glave!“

„To bi bili ogleduhi za lopove. Mi bi jim dali prostost, a akoravno bi prej prisegli, združili bi se vendar zopet s tovariši ter nas škropili s svinčenkami!“

„Kdo vé, kdo vé?“ zavrne škof; „izberimo si mlade možê, zaročene, ki imajo žene in otroke — moja misel ni slaba! Ali hočete Plunder? V koliko dneh boste pripravljeni?“

„K večjemu v osmih dneh!“

„In vi?“

„Jaz potrebujem najmanj osem dni.“

„Dobro, recimo deset dni. V desetih dneh pridem v Bantry — ali kamor hočeta. Danes še odpotujem v Dublin, da si jih izberem; in ako ne bom prenesrečen, vedeli bodemo pred odhodom, kam se nam je obrniti.“

S tem se je končalo posvetovanje.

(Dalje sledi.)

tudi poseben okras prenovljene cerkve. Cesar ni mogel izdelati sam slikar, pomagal mu je izgotoviti zlatar, da je cerkev res veličastna hiša božja.

Izborni umetniki torej zaslužujejo vso čast, kajti prenovili so poleg farne cerkve še podružnico sv. Lenarta, — ki je nekda še krasnejša, — toda napaka ostala je še vedno, katere pa ne gre pripisovati umetnikom na rovaš.

Splošna sodba o prenovljeni cerkvi namreč je ta: da je vse prelepo, prekrasno, da lepše biti ne more, a žal, da je stara cerkev za ribniško faro postala že pretesna.

Ob navadnih nedeljah se še vrivajo verniki kako-tako med seboj, toda pridi kakšen znamenitejši praznik, ali slovesnejšo nedeljo, in v cerkvi je takšna gneča, da je ne proderesh, ko bi ti slučajno postalo slabo. Pa pravijo ljudje, da bo sedanja lepota cerkve vsled presilnega dihanja preobilne množice le prekmalu obledela. . . . To bi bila sicer škoda, katerej pa se v sedanjej okoliščini izogniti ni bilo mogoče.

Gospodom lazaristom iz Ljubljane pa bodi s tem izrečena najtoplejša zahvala za njih veliki trud; naj tudi v bodoče ne zabijo hvaležnih Ribničanov!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. oktobra.

(Presvetli cesar) je daroval 300 gld., da se popravi sprednji del mestne in opatijske cerkve v Celju in obnovi podoba sv. Danijela v velikem oltarju.

(Umrli) je sinoči čast. g. Martin Končnik, župnik v Cerkljah na Dolenjskem, rojen leta 1841 v Nevljah, posvečen leta 1868. Pogreb bode jutri, v soboto, popoldne ob 3. uri. Naj v miru počiva!

(Osebnosti) Ravnatelj učiteljske pripravnice v Kopru, g. Ivan Markelj, je imenovan članom deželne šolskega sveta za Istro. — Suplent na celovski gimnaziji, g. Fr. Schmidl, je imenovan pravim učiteljem na državni gimnaziji v Beljaku. — Polkovnik Roman Gramposchich, poveljnik dež. žandarmerijskega poveljništva štev. 6 v Gradcu, je na svojo prošnjo umirovljen.

(O volitvah volilnih množ v Istri) dobajajo nam grozna poročila. V Poreču so volili dne 19. t. m. Italijani so uporabili silo in denar, da bi si bili pridobili slovanske volilce. A ti so stali kakor skala. Italijani pa se poslužijo drugih podlih sredstev. Hrvatje so imeli dve tretjini večine, a le na papirju kajti Italijani, videč ogromno večino slovansko, privlekli so v volilno dvorano poreske fakine, starce, sploh vsakega, kdor je hotel zanje glasovati in si s tem kak goldinar prislužiti. Glasovalo je mnogo dečkov, ki še niso po 16 let stari; sedem meščanov, ki niso imeli volilne pravice, glasovalo je po trinajstkrat. Mestni pandurji pobrali so vse, kar je bilo po krčmah, ulicah in na trgu, ter prignali na volišče. Ko so tem potom pri glasovanju dobili Italijani dva ali tri glasove večine, proglasila je „slavna“ komisija, da je volitev dovršena in da so izvoljeni italijanski „fiducijari“. — To postopanje bilo pa je vendarle „predebelo“, vzlasti ker je volilo več ljudij, kakor je bilo vpisanih volilcev, zato je vlada razpisala nove volitve za prihodnji ponedeljek. — Jednako nezakonito postopali so Italijani tudi v Miljah, zato se bodo tudi ondi vršile nove volitve volilnih množ.

(Trgatev.) Iz ljutomerskih goric se nam piše: Dolgo časa že nismo za trgatev imeli tako ugodnega časa, kakor letos. Ko bi bili poletni dnevi tako krasni, kakor so jesenski, imeli bi letos tako izvrstno vino, kakoršnega že dolgo ni bilo. Toplo in suho vreme tega meseca je grozdje jako popravilo in kateri gospodarji so trte škropili in s trgatevijo do zdaj počakali, imeli bodo tudi letos prav dobro kapljico. Navadno se pri nas trgatev pričinja o sv. Tereziji, letos pa so večinoma čakali do sv. Uršule, in tako se je prigodilo, da so letos vinski kupci prej tukaj bili, kakor smo mošt v kleti spravili. Ker je vinskega mošta malo, kupcev pa mnogo, bila je takoj od začetka cena moštu precej visoka, in še vedno raste. Do zdaj so plačevali kupci liter po 17 do 26 kr. Kakoršno je blago, tako je drago; blago pa je letos precej različno. Kjer niso trsja škropili, ondi ima mošt komaj 12 do 15 stopinj sladkorja, po dobro poškopljenih gorica pa 18 do 20 stopinj. Ker je bilo poletje vlažno, je trta sicer močno zrastle, pa tudi strupena rosa jo je zavoljo tega poprej napadla, zato v kljub lepi jeseni trs ni povsod dozorel in popolnoma menda tudi ne bode. Dokler se ne bomo te trsne bolezni rešili, ne bodo

si mogle gorice dobro opomoči, čeravno bi se še hujše škodljivke, trtne uši, ubranili. Ta pa je tudi tako rekoč že v naših goricah, ker so v treh občinah ormoškega okraja posamezne gorice že okužene, in če ljudje ne bodo jako pazljivi, lahko jo naglo razširijo še po drugih goricah, zlasti če vinčarji ne bi poslušali in se ne bi držali tega, kar je okrajno glavarstvo naročilo v obrambo daljnega razširjenja te nevidne trsne škodljivke.

(Glas izmed občinstva.) Že pred tremi leti menda je bilo v domačih listih naglašano, kako silno potrebna je naprava svetilnice-petrolejke v Rebri pod prenovljenimi stopnjicami ravno na oglu Lahajnarjevega vrta blizu studenca. V temnih dolgih nočeh se lahko človek pobije gredoč po tem bregu in strmi stolbi. Na zgornjem koncu stopnjic je sicer svetilnica, ker pa pot dela nekoliko ovinka, zato je spodaj popolnoma tema in človek mora z največjo opreznostjo tavati preko nevarnega pota, po katerem hodi mlado in staro prav pogostoma — ter se prenašajo drva, voda in druge potrebščine. Ne bilo bi odveč, ko bi tu napravljena svetilnica tudi ob zimskih jutrih gorela, ko delavci hité za rano na delo. Ker se za olupšavo mesta toliko koristnega stori, naj bi se merodajna gospôda tudi siromakov v Rebri usmilila. Prizadeti so že par gg. mestnih odbornikov opozarjali na ta nedostatek, a malenkostna stvar so je pozabila — ali kaj — za Reberčane pa je ta malenkost prav važna, o kateri se lahko slavni mestni magistrat prepriča vsak večer. Gospodom zdravnikom svetujemo, da vselej luč seboj vzemó, ako bodo v noč klicani k kakim bolnikom, v Rebri stanujočim.

(Nove orglje) v tukajšnji cerkvi uršulinskega samostana posvetili bodo prevzvišeni g. knezoškof prihodnjo nedeljo, dne 25. oktobra, ob 9. uri popoldne. Po posvečenju bode imel čast. P. Hugolin slavnostni govor, in slednjič bodo prevz. g. knezoškof darovali slovesno veliko mašo. Zjutraj ob polu 6. uri in popoldne ob 4. uri bo tudi božja služba s pridigo. Pri vseh opravilih bo darovanje za nove velike orglje.

(Premovanje govedi na Vrhnikih) se je vršilo minolo sredo. Živnuorejci so pripeljali 10 bikov, 30 krav in telic. Premije so dobili za bika: M. Jelovšek z Vrhnik 25 gld., A. Rotar iz Podsmreke 15 gld., J. Slabe s Stare Vrhnik in P. Selan iz Stranskevasi po 10 gld., Fr. Perdadonik, M. Petrič, J. Logar in J. Tomšič po 5 gld., Gabrijel Jelovšek z Vrhnik častno diplomu; za krave: Josip Lenarčič 20 gld., ki je odstopil premijo nasledniku; ta (Gabrijel Jelovšek) pa jo je prepustil vrhniški podružnici; M. Kotnik in J. Tomšič po 10 gld., J. Verbič iz Bistre (jo je odstopil nasledniku), M. Tomšič, A. Žerovnik in P. Oražem po 5 gld.; za telice: M. Zitko 20 gld., J. Grampovečan, L. Korče in K. Kotnik po 10 gld., K. Majer, St. Nagode, J. Balš in M. Petrič po 5 gld.

(Družba sv. Mohorja.) Iz Celovca se nam poroča: Z razpošiljativjo družbenih knjig za l. 1891. prične se te dni. 51.827 udom je treba poslati 310.962 knjig, kar gotovo ni lahka naloga, in marsikateri čitatelj Mohorjevih knjig si ne domneva, koliko truda je imel družbeni odbor, predno je udobit za boren goldinarček 6 lepih knjig v roké. Največ truda pri razpošiljanju ima sev upravitelj tiskarne g. Vekoslav Legat. — Razpošiljanje knjig je težko posebno že zbog tega, ker družbi v hiši nedostaja primernih prostorov. Sedanja družbena hiša je popolnem zadostovala, ko je družba štela 20—30.000 udov, a sedaj nikakor ne zadostuje več svojemu namenu, kar se kaže zlasti ob razpošiljanju knjig. — Kakor znano, je hotel družbeni odbor sezidati novo in primerno hišo, ki bi ustrezala namenu svojemu, ob enem pa bila mestu lep kras. — toda naši „liberalni“ mestni očetje, ki se vsega slovenskega bojé, kakor sam „Bog nas varuj!“ svetega križa, vedeli so to preprečiti. Delali so pogoje, katerih odbor nikakor ni mogel prevzeti, — in tako se je zidanje opustilo, gotovo le na škodo tukajšnjih rokodelcev, katere je mestni zastop s svojim „liberalizmom“ spravil ob lep zaslužek!

(Premovanje kónj na Koroškem) vršilo se je od dne 21. do 24. septembra t. l. v Št. Andražu, Beljaku, Velikoveu in Celoveu, ter je pokazalo lep napredek konjereje na Koroškem. Pripeljali so 206 kónj, od katerih se jih je premovalo 130, to je, 63%, z 267 cekini in 38 srebrnimi svetinjami, koje je darovalo c. kr. poljedelsko ministerstvo.

(Podružniški shodi na Koroškem.) Shodi naših podružnic sv. Cirila in Metoda so zelo važen faktor

v našem narodnem življenju, in prepomenljivi za probujenje slovenskega ljudstva na Koroškem. Po njih se vzbuja in drami naše ljudstvo iz predolgega narodnega spanja, začne se zavedati svojih narodnih dolžnostij. Velika hvala gré zato onim vrlim domoljubom, ki marljivo in na raznih krajih prirejajo društvene shode. Pa ti shodi so našim „liberalnim“ listom že trn v peti, kar kaže njihova pisava; in mnogi merodajni krogi, kojim mrzi vse, kar je slovensko, skušajo ali čisto zabraniti takšne shode, ali pa delajo prirediteljem vsaj velike neprilичnosti. Vladajoča gospôda vidi, da se slovenski ljud začne vzbujati — a to jim je neljubo, ker se ne zлага z njihovimi „liberalnimi“ namerami, kajti hočejo, da bodi Slovenec i zanaprej še hlapčevski sluga Nemcu!! — Prihodnjo nedeljo zboruje spet podružnica za Kotmarovas in okolico v Kotmarivasi, dne 25. t. m. pa podružnica za Beljak in okolico na Ledenicah v Rožnej dolini. Na vsoporedu zadnjega shoda je mej drugim poučni govor o umnem gospodarstvu in šoli, pa dr. Vošnjakov prizor iz kmečkega življenja: „Svoji k svojim“.

(Konzervativno obrtno društvo) v Ljubljani priredi prvi redni shod v nedeljo, dne 25. oktobra t. l., popoldne ob 1/2 11. uri v gostilniških prostorih hiše društva katol. rokodelskih pomočnikov, Poljske ulice št. 10. Vspored: 1. Nagovor predsednika in vpisovanje udov. 2. Razgovor o resoluciji gledé nove vravnave obrtnega davka. 3. Posamezni nasvêti udov in interpelacije. K temu zborovanju vabi najljudnejše odbor.

(Dobava za c. in kr. vojsko.) C. in kr. državno vojno ministerstvo namerava si bombažne in platnene oblačilne in opravne predmete, potem robo za c. in kr. vojsko priskrbeti počenši s 1. januarjem 1893 tudi še nadalje potom privatne industrije in objavlja dotični razglas po časopisih. V svrhu, da se priskrbovanje decentralizuje, nameravajo se napraviti štiri družbe (konsorciji), katerih vsaka bi naj pojedno monturno skladišče zalagala. Denarna vrednost vsakoletne potrebščine za monturna skladišča v Brnu in Budimpešti znaša okroglo po 390.000., za Gradec in Kaiser-Ebersdorf pa po 260.000 gld. Ponudbe smejo vložiti le solidni po obsegu kupčije primerno zaupni obrtniki dotične stroške. Ponudbe se morajo glasiti na vse potrebe enega monturnega skladišča. Ponudbe za skladišče v Budimpešti morejo le taki obrtniki vložiti, kateri stanujejo v deželah kr. ogerske krone in ondi davek plačujejo. Pogodba se sklene na pet in pri jako ugodnih ponudbah na več let. V obliki pogodbenega načrta sestavljeni pogoji, ki obsegajo tudi potrebne podatke glede vredbe in proračunjena cen, pogledajo se lahko v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani. Pripominja se, da se uzorei kupijo pri c. in kr. državnem vojnem ministerstvu. Ponudbe vložiti je najkasneje do 1. marca 1892 pri državnem vojnem ministerstvu. — Dalje si namerava c. in kr. državno vojno ministerstvo dobavo različnih oblačilnih in opravnih potrebščin za vojsko, kakor: kožušne ovratnike in kožušno podlogo za dragonske kožube, podloge za sedla, infanterijske čake, huzarske čake, zaponke za pasove, žimnate čope, nove infanterijske gumbe, ovratnike, rokavice, strelska znamenja, opetne podkovi, stremena, podbradne verige, hlevske pripenjače, infanterijske lopate, kuhinjsko pripravo, vojaške steklenice, kože za bobne, tovarne vrvi, napojne golide, sedla, cveke in žrebje za čevlje, čepice, pletene jopiče in hlače, konjske krtače itd. itd. zagotoviti potom splošnje konkurence. Zmožni in zaupni podjetniki se vabijo, da svoje ponudbe vložé najkasneje do 15. novembra 1891 do 12. ure popoldne pri c. in kr. državnem vojnem ministerstvu. Na zakasnele in telegrafičnim potom došle ponudbe se ne bode oziralo. Vzorci razpisanih predmetov in njih popis pogledati je lahko v monturnem skladišču v Brnu, Budimpešti, Gradcu, Kaiser-Ebersdorfu in v podružnem monturnem skladišču v Karlsburgu, od koder se podjetnikom isti proti plačilu tudi dopošljejo. Razglas, obsežajoč podrobne pogoje, ponudbeni formular, seznam dobavnih predmetov in pogodbeni načrt pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Nesreča.) Dne 14. t. m. so se hoteli prepeljati čez Dravino strugo pri Sv. Vidu pod Ptujem Val. Korošec iz Borovca, njegova 16letna hči Neža, prvega strije Anton Korošec iz Markovcev in ovčar Fr. Cizerl. Ker je bil Korošec malo vinjen, zgubil je ravnotežje in se zvrnil v vodo; vsled tega se čoln zvrne in ostali trije padejo v Dravo. Rešil se je le Cizerl.

Telegrami.

Dunaj, 23. oktobra. Romanczuk utemeljuje nujni predlog, naj se pomnoži odsek za volilno reformo na 36 članov, da so zastopane vse stranke in narodnosti. Bareuther, Herold in Kaizl podpirajo predlog. Plener ga pobija, ker je ključ za volitev v odseke določen. Glasovali so po imenih in predlog je bil odklonjen z 88 glasovi proti 75. Nato se je pričela nadrobna debata o proračunu.

Dunaj, 23. oktobra. „Fremdenblatt“ poroča, da bode zbornicama na Dunaju in v Budimpešti predložena skupna postava o podaljšanju trgovske pogodbe s Turčijo in Bolgarijo do 31. decembra t. l.

Budimpešta, 22. oktobra. Mesto Sovar blizu Prešova je v ognju, ki se je razširil vsled viharja po mnogih ulicah.

Belgrad, 23. oktobra. Vlada je sklenila v Monakovo poslati zastopnike, da z Avstrijo in Nemčijo obravnavajo o trgovski pogodbi.

Wiesbaden, 23. oktobra. Včeraj se je Giers pripeljal z družino in ostane štiri tedne.

Madrid, 22. oktobra. Guadiana je izstopila čez bregove; po reki plavajo razvaline, trupla in mrtva živina. Vsa planjava je pod vodo, posamezne vasi so otoki v povodnji, ljudje so brez pomoči, ker so pretrgane zveze.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Cena steklenici 10 kr. (300—216)

Listnica upravnštva:

G. P. N.—e: Vaša naročnina je za letos poravnana.

Tuji.

21. oktobra.

Pri **Maliču**: Grof Lanthieri, Schwickert in Knifio, iz Vipave. — Papler iz Borovnice. — Wohlfart in Glanzmann iz Trsta. — Peterč iz Prage. — Sanitza iz Celja. — Just in Baum iz Brna. — Blau, Neumann, Hospoker, Braumann, Glas, Turnowsky, Taffl, Michalup, Löw in Leber, z Dunaja. — Lazar iz Budimpešte. — Leichter iz Maribora. — Nowak iz Kočevja. — Braun iz Solnograda. — Sajovic iz Ljubljane. — Lavrenčič iz Kranja. — Modic iz Nove Vasi.

Pri **Stonu**: Fragiaco iz Pulja. — Rosenzweig iz Grada. — Grossmann iz Neuchatela. — Ortnor iz Monakovega. — Taussig iz Linca. — Segala iz Rakeka. — Trautner iz Inomosta. — Rückert, Lewis, Kulka, Schlesinger, Weinell, Mader, dr. Prini, Hedenigg, Grünhut in Funk, z Dunaja. — Mrak iz Ribnice. — Veil in Dornig iz Tržiča. — Kormos iz Budimpešte. — Taitl iz Gorice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Konecheg iz Zagreba. — Stöckinger iz Zidanega Mosta. — Plosch iz Celovca. — Freund iz Budimpešte. — Vach iz Senožeč. — Lindinger, Manael in Tarbe, z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Michl iz Augsburga. — Kanzlarič iz Zagreba.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	azimut v mm	toplota po Celziju			
7. u. jut.	729.1	13.4	sl. vzh.	oblačno	9.70
22. u. pop.	731.6	15.0	"	dež	dež
9. u. zveč.	732.9	14.4	"	oblačno	
Srednja temperatura 14.3°, za 4.0° nad normalom.					

Tržne cene v Ljubljani

dne 21. oktobra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 77	Špeh poven, kgr.	— 64
Rež,	7 —	Surovo maslo,	— 68
Ječmen,	4 56	Jajce, jedno	— 8
Oves,	3 9	Mleko, liter	— 8
Ajda,	5 36	Goveje meso, kgr.	— 62
Proso,	4 71	Telečje	— 66
Koruz,	5 34	Svinjako	— 54
Krompir,	2 16	Koštrunovo	— 40
Leča,	10 —	Pišane	— 35
Grah,	10 —	Golob	— 17
Fižol,	9 —	Seno, 100 kgr.	1 87
Maslo, kgr.	— 84	Slama,	2 14
Mast,	— 66	Drva trda, 4 mtr.	7 20
Špeh svež,	— 56	" mehka,	4 80

Učenec.

Mladeniča, kateri je vsaj nižje šole končal in je sicer krepkega života, **sprejem** **takoj** v mojo prodajalnico z mešanim blagom.

Avg. Dolenc

(1436) 3-2

v Ajdovščini na Goriškem.

Trikot-jopice

po **gl. d. 2** — in višje dobe se pri

M. PODKRAJŠEK, (4-3)

Špitalske ulice, Ljubljana.

Šolske sestre v Repnjah

iščejo

č. g. duhovnika

za cerkvico presv. Srca Jezusovega.

Več pové predstojnica šolskih sester v Mariboru. (1438) 3-1

Koverta s firmo
priporoča
Katoliška Tiskarna
po nizke ceni.

Bogato zalogo ličnih s pravim zlatom pozlađenih (1434) 11-5

nagrobni križev

priporoča po nizkih cenah

An' dr. Druškovič,

trgovec z železnino v LJUBLJANI, Mestni trg št. 10.

Na zahtevo pošlje obrazce in ilustrovane cenike franko.

Razglas

mladeničem, ki stopajo v vojaško dobo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabora, ki bode 1882. leta, naznanja mestni magistrat ljubljanski sledeče:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, kateri so bili rojeni 1871., 1870. in 1869. leta se morajo zglasiti v zapisanje tekom

meseca novembra letos

pri mestnem magistratu.

2. Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je s seboj prinesli dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasiti stariši, varuhi ali pooblašenci.

4. Oni, ki si mislijo izprositi kako v §§ 31, 32, 33 in 34 vojnega zakona navedenih ugodnosti, imajo v mesecih januarji in februarji 1892. leta podpisanemu uradu, ali pa najpozneje na dan glavnega nabora naborni komisiji izročiti z listinami prevedene prošnje.

5. Oni, ki želijo, da se jim dovoli stava zunaj domačega stavnega okraja, morajo ob priliki zglasitve izročiti z listinami prevedene prošnje. V takem slučaju je moči tudi istočasno zglasiti in dokazati pravico do kake v §§ 31, 32, 33 in 33 vojnega zakona povedanih ugodnosti.

6. Dolžnost zglasitve imajo tudi sinovi vojaških oseb, bivačih v dejanjski službi in pa oni, ki so nameščeni pri upravi vojstva (vojnega pomorstva) in so še stavodolžni.

7. Kdor zanemari dolžnost zglasitve, in sploh iz vojnega zakona izvirajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni vedel za ta poziv ali pa za dolžnosti, izvirajoče mu iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti propisano zglasitev, ko mu ni branila nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se prestopka § 35 vojnega zakona in zapade globi od 5 do 100 gld., eventualno zaporni kazni od jednega do dvajset dni.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

3. dan oktobra 1891.

Dunajska borza.

Dne 23. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	109 " 10 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 75 "
Akeije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1097 " 50 "
Kred. tne akeije, 160 gld.	280 " — "
London, 10 funtov strl.	117 " 40 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 33 "
Cesarski cekini	5 " 58 "
Nemških mark 100	57 " 75 "

Dne 22. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	103 gld. 95 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 85 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	146 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 50 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	100 " 30 "
Kreditne srečke, 100 gld.	185 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	48 " — "
Akeije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " — "
Akeije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2825	— " — "
Akeije južne železnice, 200 gld. sr.	104 " — "
Papirni rubelj	1 " 23 "
Laških lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I. Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z jedno

promeso zemljiško-kreditnih srečk

à 1 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že 5. novembra!